

ת"פ 6815/02/21 - מדינת ישראל נגד יובל שמש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6815-02-21 מדינת ישראל נ' שמש (עציר)

ת"פ 40623-09-20 מדינת ישראל נ' שמש

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות -
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

יובל שמש (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד
עידן גמליאלי

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום והסדר טיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בתיק העיקרי, וכן צירף תיקים נוספים- ת"פ 33026-08-20, ת"פ 51650-05-21 ות"פ 51650-5-21.

התיק העיקרי

התיק העיקרי כולל, לאחר תיקונו במסגרת ההסדר, ארבעה אישומים.

האישום הראשון מתאר כי בסמוך ליום 3.12.20 קיבל הנאשם מידיתו פרטי כרטיס חיוב של חברת ישראלכרט השייך למתלונן, מר גיא ברגר, וביצע אתו עסקאות בבתי עסק שונים בהתקשרות טלפונית או באמצעות רשת האינטרנט.

בין הימים 3.12.20 ל-10.1.21 ביצע הנאשם 21 עסקאות באתרים שונים, בהם "Netflix", "Apple". סכומי העסקאות נעו בין 13 שקלים ל-1879 ₪. בנוסף, הנאשם ביצע 10 ניסיונות לשימוש בכרטיס החיוב, אשר סורבו על ידי בתי העסק, בסך כולל של 2117 ₪.

הנאשם הורשע בגין כך בריבוי עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות, לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן: "**חוק שירותי תשלום**") וב-10 עבירות של ניסיון לביצוע עבירה זו.

האישום השני מתאר כי ביום 10.1.21 הגיע הנאשם לחנות "זול פון" בירושלים, צילם פרטי כרטיס אשראי השייך למתלונן, מר הרמן אפרים פידל, ואתו ביצע עסקאות בהתקשרות טלפונית או באמצעות רשת האינטרנט- באתר "Apple" בסכום כולל של של 387.6 ₪ ובאפליקציית "ביט" בסכום של 200 ₪.

בנוסף ביצע 38 ניסיונות לשימוש בכרטיס אשר סורבו בבתי העסק השונים בסך של 8,632.32 ₪.

בגין כך הורשע הנאשם ב-5 עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בכוונה להונות וב-38 ניסיונות לעשות כן.

אישום שלישי מתאר כי בסמוך ליום 6.1.21 השיג הנאשם את פרטי כרטיס החיוב השייך למר אהוד דרור השייך לחברת ישראלכרט, בכך שהגיע לתיבת הדואר של המתלונן ופתח מכתב מחברת האשראי ובו כרטיס חיוב הממוען למתלונן וצילם אותו. הנאשם ביצע באמצעות הכרטיס עסקה בבית העסק "פלטיין אקספרס" בסך של 113.93 ₪ ובאתר "wolt" בסך של 324 ₪.

בהמשך ביצע 6 ניסיונות לשימוש בכרטיס חיוב שלא צלחו וסורבו על ידי בתי העסק השונים, בסכום כולל של 1696.4 ₪ הנאשם יצר קשר עם מוקדן חברת האשראי ישראלכרט וביקש עזרה בהפעלת כרטיס החיוב ואיפוס הסיסמא, שהוא מתייצג בשמו של המתלונן, במטרה להונות.

ביום 6.1.21 משך הנאשם, באמצעות כרטיס החיוב, בשתי משיכות נפרדות סכום של 1,000 ₪, סכ"ה 2,000 ₪. בהמשך אותו יום משך סכום של 4000 ₪.

באותן נסיבות ובסמוך, הגיש הנאשם בקשה להלוואה בסך של 20,000 ₪ באמצעות כרטיס החיוב, אך חברת האשראי סירבה לכך.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של שימוש באמצעי אשראי בכוונה להונות, 6 ניסיונות לביצוע עבירה זו, התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977(להלן: "**חוק העונשין**").

האישום הרביעי נמחק במסגרת הסדר הטיעון.

האישום החמישי מתאר כי בסמוך ליום 10.1.21, הגיע הנאשם לבית העסק "זול פון" בירושלים, שם צילם את פרטי כרטיס החיוב השייך למר אלון חודידה, וניסה לבצע 28 עסקאות רכישה שלא כובדו על ידי בתי העסק השונים, בסכום כולל של 2,049.9 ₪. בגין כך הורשע הנאשם ב-28 עבירות של ניסיון שימוש באמצעי תשלום בכוונה להונות.

ת"פ 33026-08-20

כתב האישום מתייחס ליום 15.10.19, אז המתלונן עמנואל סלע השאיר את הטלפון הנייד כשבכיסוי שלו מצוי כרטיס האשראי שלו, על שולחן בחניון והתרחק למספר דקות.

הנאשם הבחין בטלפון, ניגש אליו, פתח אותו וצילם באמצעות מכשירו הסלולרי את כרטיס האשראי של המתלונן, ועזב את המקום.

הנאשם השתמש בכרטיס האשראי בין התאריכים 15.10.19-20.10.19, מספר רב של פעמים, בסכום כולל של ₪ 5,989.12.

בגין כך הורשע בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.

ת"פ 4063-09-20

החלק הכללי בכתב אישום זה מתאר כי הנאשם היה בעלים של כרטיס אשראי מסוג "דיירקט" בבנק דיסקונט. הכרטיס נחסם לשימוש בשל חריגה ממסגרת האשראי.

במועדים הרלוונטיים, הנאשם רכש במרמה מוצרים שונים, תוך שהתגבר על חסימת כרטיס האשראי, כאשר אמר למוכרים בחנויות שמדובר בכרטיס "מאובטח", ולכן יש להקיש "קוד אישור" בעת ביצוע העסקה. לאחר שהמוכר העביר את הכרטיס והתקבלה הודעת סירוב, מסר הנאשם את "קוד האישור" ובדרך זו העסקה השתכללה.

כך ביצע הנאשם עסקאות ללא אישור וללא כיסוי אשראי בבנק, ובנוסף ביצע אילוצי עסקה, השתמש בקוד פיקטיבי וכך העסקה הייתה מאושרת, אך בתי העסק השונים לא קיבלו את הכסף מחברת האשראי/ הבנק.

האישום הראשון מתאר כי ביום 4.7.16 רכש הנאשם משקפיים בסך של 1,650 ₪ בחנות "רואים 6/6" בירושלים, בשיטה המתוארת. בהמשך אותו יום, בחנות "גולד טיים" בירושלים, רכש הנאשם שרשרת זהב, צמיד זהב וטבעת, תמורת 2,700 ₪. בהמשך, שב לחנות וביקש לרכוש צמיד נוסף בעלות של 2,700 ₪, אך בעקבות סירוב של חברת האשראי, לא קיבל את המוצר ועזב את המקום.

האישום השני מתאר כי ביום 5.9.17 בסמוך לשעה 19:00, בשיטה האמורה, רכש הנאשם "הוברבורד" תמורת 1,000 ₪ בחנות "טויס אר אס".

בהמשך אותו יום רכש בחנות "באג" בירושלים טלפון סלולארי מסוג גלקסי S5, תמורת 1,599 ₪.

אישום שלישי מתאר כי ביום 6.9.17 רכש הנאשם שרשרת זהב וצמיד תמורת 4,895 ₪ בחנות "גולד טיים" בקניון מלחה בירושלים. בהמשך, נכנס לחנות "נייקי" ורכש נעליים, חולצה ומכנסי ספורט בסך של 1,095 ₪.

האישום הרביעי מתאר כי ביום 7.9.17 רכש הנאשם שעון חכם וטלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי S5 בחנות KSP תמורת 2,349 ₪.

באותו היום רכש בחנות "גולד טיים" תכשיט, אך במעמד התשלום, לאור חשדם של המוכרים, עוכב הנאשם עד להגעת כוחות המשטרה.

לנוכח מעשיו אלה, הורשע הנאשם ב-6 עבירות של הונאה בכרטיס אשראי ו-2 עבירות של ניסיון לביצוע עבירה זו.

ת"פ 51650-05-21

כתב האישום בתיק מתאר כי ביום 7.12.20 בירושלים, ביקשה המתלוננת, הגב' אורלי גבאי, מן הנאשם, אשר ביניהם אין היכרות מוקדמת, כי יסייע לה בהפעלת יישומון "פנגו" בנייד. אגב כך, מסרה המתלוננת בעל פה ולצורך זה בלבד את פרטי כרטיס האשראי שלה לנאשם. הנאשם כתב את פרטי הכרטיס, ללא ידיעתה.

בין התאריכים 7.12.20 ועד 10.12.20, ביצע הנאשם 24 עסקאות באמצעות כרטיס האשראי.

הנאשם ביצע את העסקאות באמצעות העברתה ביישומון BIT ויישומונים נוספים, בסכום כולל של 7,779.5 ₪, שמתוכם 7,637.8 ₪ לא סורבו וחויבו מחשבונה של המתלוננת.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בכוונה להונות.

הסדר הטיעון במסגרתו הודה והורשע הנאשם לא כלל הסכמה לעניין העונש, ולפיכך שירות המבחן ערך תסקירים בעניינו וב"כ הצדדים טענו טיעוניהם לעונש.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 13.5.21 מלמדנו כי הנאשם רווק, בן 21 שנה, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו ועבד כעוזר נהג.

הנאשם הוא בן משפחה המונה זוג הורים וארבעה ילדים. אביו סובל מבעיות בריאותיות ותפקודיות, אמו עובדת כסייעת בגן לחינוך מיוחד. הנאשם גדל בתנאי מצוקה כלכלית ועד היום הוא ואחותו אשר התגייסה לאחרונה לשירות צבאי, תמכו ופרנסו את בני המשפחה. הוריו דואגים ואכפתיים למצבו ותמכו בהשתלבותו בטיפול בעבר.

בילדותו אובחן הנאשם כסובל מהפרעת קשב וריכוז ושולב במסגרות מקדמות שונות. בגיל ההתבגרות החל לצרוך סמים, נחשף לאוכלוסייה שולית, הרבה בשוטטות, נשר מהלימודים והחל במעורבות פלילית.

בשנת 2016 הופנה לטיפול ביחידה למתבגרים של עיריית ירושלים והומלץ על פנימייה טיפולית וטיפול נוסף. לפני כארבע שנים שולב בקהילת הנוער "רטורנו" לנפגעי התמכרויות, אך לאחר שבועיים הועזב על רקע קשיי תפקוד משמעותיים.

במסגרת הקשר עם שירות המבחן לנוער, הנאשם התקשה לשתף פעולה, ולאחר שהביע נכונות לעריכת שינוי, נעצר והקשר הופסק.

בשנת 2018 הנאשם הופנה לשירות המבחן, ולנוכח גילו הצעיר ונזקקותו הטיפולית, הופנה לטיפול במסגרת הקהילה הטיפולית "מלכישוע", אך לאחר 9 ימים נפלט מהמסגרת. בהמשך, שולב בהוסטל של עמותת "עלם" בירושלים, אולם לאחר כחודשיים, בעקבות קושי לקבל את גבולות המסגרת, היעלמויות ובריחה, נעצר עד תום ההליכים.

בהתייחס לביצוע העבירות דנן, הנאשם מודה בביצוע, שיתף כי מגיל צעיר החל במעורבות שולית ובביצוע עבירות רכוש ומרמה, ותיאר נטייה בלתי נשלטת לביצוע עבירות מסוג זה.

הוא סיפר כי לאחר ששוחרר מעונש מאסר של כשנה וחצי, התגורר בבית הוריו והיה חסר מעש והמשיך בצריכת סמים ואלכוהול. על רקע הסתבכויות עבר ותביעות מצד גורמים שונים בהם פגע, צבר חובות כלכליים משמעותיים וקיים נגדו תיק בהוצאה לפועל.

הנאשם תיאר כי המשיך במעורבות השולית מתוך חיפוש אחר סיפוק צרכיו הכספיים לצד צרכים בריגוש ויכולת.

הנאשם ביטא הכרה מילולית בפגיעה הטמונה בהתנהלותו ובביצוע העבירות, אך טשטש ומזער את מידת הפגיעה כששב והתמקד בכך כי המתלוננים יקבלו את כספם חזרה מחברות הביטוח, תוך שהסיר את מידת האחריות מעצמו והתקשה להתייחס באופן מעמיק לממדי ומורכבות הפגיעה.

שירות המבחן תיאר כי השיחה עם הנאשם התאפיינה בקושי בוויסות דחפים, קושי לשאת מצבי תסכול ושיתוף פעולה חלקי תוך הבעת גישה דרשנית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפנים דפוסים שוליים והתמכרותיים, מתקשה לתפקד באופן יציב ולהסתגל למסגרות שונות וניכר כי נמצא בתהליך התדרדרות. הוא אימץ דפוסי חשיבה והתנהלות פורצי גבולות והתנהלות הכוללת מרמה.

הנאשם ביקש לשקול אפשרות לשלבו בטיפול במסגרת קהילה טיפולית, תוך שהיה ממוקד ברצונו להימנע מריצוי עונש מאסר ממושך, אך שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות או צורך בהשתלבות בטיפול משמעותי בתחום זה.

שירות המבחן העריך כי הנאשם אינו בשל להשתלב בטיפול במסגרת קהילה טיפולית אשר דורשת יכולת להתבוננות פנימית מעמיקה, יכולת להיענות לסמכות ולגבולות ולשאת מצבי תסכול.

תסקיר נוסף מיום 15.8.21 מעדכן כי הוסברו לנאשם האפשרויות הטיפוליות העומדות בפניו ודרישות מסגרות הטיפול, והנאשם הבין כי אין באפשרות שירות מבחן להתחייב על ענישה מקלה עם סיום השתלבותו בטיפול, מסר כי הוא מעדיף לרצות תקופת מאסר ולסיים את ההליך הפלילי אשר מתנהל נגדו.

צוין כי שירות המבחן פנה לשירות בתי הסוהר לקבלת אינפורמציה אודות תפקודו, אולם טרם נענה.

לבסוף, העריך שירות המבחן כי הנאשם בסיכון משמעותי לחזרתיות על העבירות וישנה סבירות נמוכה להצלחת הטיפול נוכח דפוסי אישיותו המתוארים וחוסר נכונותו להשתלב בטיפול, ולכן לא הומלץ על אפיק שיקומי בעניינו.

לנוכח חומרת העבירות, סבר שירות המבחן כי יש בהטלת ענישה מוחשית וקונקרטית בדרך של מאסר כדי להבהיר ולחדד לנאשם את חומרת מעשיו והשלכותיהם. בהתייחס לנכונותו החלקית להשתלבות בטיפול, הנאשם יוכל לבקש לבחון ולעשות זאת במסגרת מאסרו ולהשתלב בטיפול התואם את צרכיו.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טען כי בעברו של הנאשם הרשעה מיולי 2018 בת"פ 43776-01-18, אז הושתו עליו, בצירוף תיק נוער, 10 חודשי מאסר בנוסף ל-5 חודשי מאסר מותנה על כל עבירה לפי חוק כרטיסי חיוב וכעת, המאסר המותנה הוא חב הפעלה לאור ריבוי התיקים והאישומים בעניינו.

ב"כ המאשימה הדגשי את הערך של שמירה על אמינות אמצעי התשלום החיוניים לכלכלה המודרנית, דברים הנכונים במיוחד כיום והפסיקה מלמדת שקשת ביצוע העבירות רחבה וכך גם מתחמי הענישה. מתחמי הענישה בדרך כלל, בעבירות מסוג זה, נעים בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל ממש ובעניינינו שניים מתוך כתבי האישום, הם חמורים מכך. הנאשם בעל עבר פלילי בתחום העבירות, ועל אף שהנאשם בגר, הוא הוסיף וביצע את העבירות בשיטתיות. הנאשם הופנה בעבר לטיפול אך הדבר לא צלח. אמנם הנאשם התמודד עם קשיים בחייו, אך הוא לא לקח את ענייניו בידיו, אלא הסלים את מעשיו, ולכן שירות המבחן העריך כי הסיכוי להצלחת הטיפול בעניינו - נמוך.

הנאשם זכה ביכולת טכנולוגית מרשימה אבל החליט להסב אותה נגד הציבור ולא לטובתו, ולכן אין דרך אחרת, לשיטת המאשימה, אלא לגזור את עונשו בחלקו הבינוני של מתחם הענישה - 40 חודשי מאסר, מאסר מותנה ממושך ומרתיע, כמו גם קנס, פיצוי והתחייבות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מתחנן לטיפול, אולם שירות המבחן הגיע למסקנה אליה הגיע פעם אחר פעם ודעתו "ננעלה". הנאשם סובל מקשיים החל מגיל שנתיים, לאחר שעבר ניתוח וישנן הערכות וועדות השמה בעניינו, עד שהגיע למצב הזה ונעצר. לשיטתו, הדבר הפשוט הוא "לאחסן" את הנאשם ל-40 חודשים במאסר, אך לא יצא מכך כלום.

הסנגור ביקש כי בית המשפט יושיט לנאשם יד וטען כי מתחמי הענישה להם טען ב"כ המאשימה הם מופרזים ולמעשה המתחם מתחיל בשל"צ ומספר חודשים בודד. הנאשם קיבל את כרטיס האשראי בכתב האישום העיקרי ממי שהיא על גבול משדלת, נגדה לא הוגש כתב אישום, והמשלוחים הגיעו גם לביתה ולא מדובר בסכומים גבוהים של עסקאות.

לשיטתו, בתיקים חמורים יותר, לא נטען המתחם לו טענה ב"כ המאשימה ובעניינו, **נע מתחם העונש ההולם ממספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים.**

הנאשם נטל אחריות ויש לכל משקל, הוא לקח אחריות על 4 כתבי אישום, ואין לו תיקים ממין העניין ברישום הפלילי. נקודת המוצא של הנאשם היא קשה, לא היה לו חוסן או גב ברמה המנטלית.

הסנגור ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בהשפעת המאסר עליו, בתנאי מעצרו, ולהטיל עליו עונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר ולקבוע שהמאסר על תנאי יהא בחופף.

אביו של הנאשם ביקש להתחשב בבנו היחיד ולשלבו בקהילה כדי לסייע לו באופן מיטבי.

הנאשם בדברו האחרון ביקש להתחשב בו ובמצבו.

דין והכרעה

כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מהעבירות הנדונות, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת.

בעבירות ההונאה בכרטיסי חיוב, מוגן ערך ההגנה על הקניין וכן על אמצעי התשלום המודרניים. אמצעי תשלום אלה מאפשרים התנהלות כלכלית קלה ומהירה- אך עליה להיות גם בטוחה ואמינה, ובכך פוגעות העבירות של הונאה

בכרטיסי אשראי ושאר אמצעי התשלום המתקדמים.

כל אחד מכתבי האישום שהוגשו נגד הנאשם מייחס לו עבירות הקשורות בהונאה באמצעות כרטיס אשראי, אך כל אחד מהם עומד בפני עצמו ומתאר פרשייה עבריינית נפרדת, ולכן לכל אחד מהם אקבע מתחם עונש נפרד ההולם את העבירות המתוארות בו.

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

כתב האישום בתיק זה כולל 4 אישומים נפרדים, אך כולם התרחשו במשך תקופת זמן קצרה, בנסיבות דומות שבהן בוצעו העבירות, ונראה שמדובר בפרץ עברייני אחד אשר הסתעף למספר אירועי משנה שביניהם קשר הדוק. לפיכך אקבע מתחם עונש אחד אשר יהלום את מכלול העבירות.

העבירות שהנאשם ביצע חמורות, הן מלמדות כי הוא ניצל את נגישותו לכרטיסי אשראי שונים ולמידע המופיע עליהם, על מנת להפיק רווח כלכלי לעצמו, על חשבונם של בעלי הכרטיסים. הנאשם פעל בתחכום כאשר נטל מעטפה מתיבת דואר פרטית על מנת להשיג פרטי כרטיס אשראי של אחד המתלוננים, וניצל נגישותו של כרטיס אשראי של אדם אחר. הנאשם תכנן את המעשים לפרטים, הוא פעל להשגת כרטיסי האשראי, ובהמשך פעל בתחכום כדי לעשות בהם שימוש לתועלתו.

מעבר לפגיעה הקניינית בבעלי הכרטיסים, הנאשם פגע גם בתחושת הפרטיות שלהם, שכן הוא עשה שימוש בפרטים אישיים שלהם - פרטי הכרטיסים - ובכך השיג את גבול פרטיותם. הנאשם פגע בשליטתם של המתלוננים באמצעי התשלום שלהם, בעצמאותם בניהול ענייניהם הכספיים ובאמון שהם רוחשים לאמצעי תשלום אלה.

החזרה על העבירות פעם אחר, פעמים כה רבות, תוך ניצול כספם של המתלוננים למטרותיו האישיות היא חמורה ומעידה על מעשים שהנאשם ביצע ללא מורא ובתעוזה רבה.

הנאשם ניצל את פרטי הכרטיסים לא רק לרכישות שונות, אלא הפגין עזות מצח כאשר ניסה גם ליטול הלוואה בסך של 20,000 ₪ באמצעות הכרטיס, אך הדבר לא צלח.

נוכח חומרת המעשים, החזרה על העבירות, הסכומים שהנאשם משך ומספר המתלוננים, ובהתחשב בענישה הנוהגת בעבירות אלה, אני קובע שמתחם העונש ההולם את העבירות בכתב אישום זה, נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתחם העונש ההולם בת"פ 40623-09-20

אישום זה מתאר כיצד הנאשם פעל בשיטה מתוחכמת על מנת להתגבר על חסימת כרטיס האשראי האישי שלו, לאחר שנחסם.

בארבעת האישומים, פעל הנאשם באותה שיטה, תוך ניצול הפרצה לשימוש בכרטיס, תוך ימים בודדים, ולכן גם כאן מדובר באירוע עונשי אחד.

יום אחר יום, הגיע הנאשם לחנויות שונות ורכש תכשיטים יקרי ערך, משקפיים וטלפונים ניידים בסכומים של אלפי שקלים. הנאשם הונה את בעלי החנויות בכך שהציג בפניהם מצג לפיו הוא רוכש כדין באמצעות כרטיסו, אך בפועל הכרטיס היה חסום ובעלי העסקים לא קיבלו לידיהם את התשלום עבור הטובין שרכש הנאשם.

הנאשם פגע בבעלי העסקים השונים, הוא פגע בקניינם ובאמון שהם רוכשים ללקוחותיהם ולאמצעי התשלום המשמש לעיסוקם בשגרה.

השיטתיות, התחכום והחזרה על המעשים שוב ושוב מהווים נסיבות לחומרה, ובהתחשב בכך ובפגיעה בקניין ובערכים הנוספים הנזכרים, הרי **שמתחם העונש ההולם אישום זה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 33026-08-20

אישום זה מתאר עבירה בודדה של הונאה בכרטיס חיוב, לאחר שהנאשם ניצל רגע שבו המתלון התרחק מכרטיס אשראי שלו וצילם את הכרטיס. בהמשך, עשה הנאשם שימושים רבים בכרטיס האשראי, בסכום של כ-6,000 ₪.

הנאשם פגע במקרה זה באותו אדם מספר רב של פעמים. הוא פעל בעורמה ובתחכום, ניצל את המתלון וחוסר תשומת לבו, והשתמש בכרטיס האשראי לטובתו האישית, תוך שהוא בז למתלון ולרכושו.

בשונה מכתבי האישום, כאן מדובר באירוע יחיד ולכן **מתחם העונש ההולם כאן נע בין צו שירות לתועלת הציבור למאסר קצר.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 51650-05-21

כתב האישום בתיק זה מתאר כיצד הנאשם ניצל את פנייתה של המתלוננת לעזרה בהתקנת יישומון ה"פנגו" במכשיר הנייד שלה, לצורך השגת פרטי כרטיס האשראי שלה ובהמשך לשימוש חוזר בהם.

העובדה שהנאשם ניצל אישה שפנתה אליו לעזרה מהווה נסיבה לחומרה, שכן הנאשם ניצל את האמון שהמתלוננת נתנה בו, ובמקום לסייע לה, פגע באמונה ובקניינה.

הנאשם ביצע מספר רב של שימושים בכרטיסה של המתלוננת, וסך הכל חוייב כרטיסה של בסך של 7,637.8 ₪.

בהתחשב בנסיבות אלה, בחומרת העבירות ובענישה הנוהגת בעבירת מסוג זה, הרי **שמתחם העונש ההולם מקרה זה, נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם, צעיר בן כ-21 שנים.

הנאשם הודה בכל העבירות המיוחסות לו וצירף כתבי אישום נוספים שעמדו נגדו. בכך הנאשם נטל אחריות על המעשים

והביע רצון להותיר פרשה זו מאחור, שיתף פעולה עם רשויות החוק וחסך בזמן ובצורך לנהל הוכחות, על כל הכרוך בכך.

הנאשם אדם צעיר, בראשית דרכו בחייו, וגם זאת שקלתי לזכותו.

נסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, מעידות כי מראשית חייו התמודד עם קשיים אישיים שהקשו עליו להתמיד במסגרות, וזאת לצד קשיים כלכליים ומשפחתיים משמעותיים. ניכר שלנסיבות אלה השפעה על התדרדרותו של הנאשם כבר בנעוריו, וכפועל יוצא מכך- ביצוע העבירות, וגם בכך התחשבתי בעת קביעת העונש המתאים.

מאידך, לחובת הנאשם עבר פלילי, הכולל גם עבירות מירמה, זהות לאלה שבהן הורשע כן. כלומר, מדובר באדם שעבירות המרמה אינן זרות לו, והוא שב ומבצע אותן שוב ושוב, תוך פגיעה בציבור.

הנאשם ביצע את העבירות זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, כשתלוי נגדו מאסר על תנאי, ומכאן שטרם הבין את המשמעות של ביצוע העבירות וההשלכות של ביצוען על חייו.

החזרה על העבירות באישומים שלפניי מלמדת שהנאשם נדרש למסר חד אשר יגרום לו להפנים את חומרת המעשים ולסור מרע.

הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בשיחתו הראשונה עם שירות המבחן, אולם סקירת נסיבותיו בידי שירות המבחן העלתה כי הוא לא בשל לכך. כאשר הנאשם הבין כי השתלבות בטיפול לא תביא בהכרח לקיצור עונשו, ביקש לרצות את מאסרו.

ניסיונות קודמים לשלב את הנאשם במסגרות שיקומיות לא צלחו, ונראה שחוסר מודעותו של לחומרת מצבו ולהתמכרויותיו אשר יש להן השפעה מכרעת על ביצוע העבירות, אינם מאפשרים טיפול שיאפשר שיקום ויעצרו את המעגל העבריני שבו הוא מצוי.

משכך, למרבה הצער, האפיק השיקומי חסום בפני הנאשם בשלב זה ועונשו של הנאשם יבוא לידי ביטוי במאסר ממושך, אשר לצורך קביעת משכו הובאו בחשבון גם השיקולים האישיים לקולא.

מקומו של הנאשם, אם כן, מצוי בחלקם המרכזי של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל, תוך חפיפה מסוימת בינם ואליהם יצטבר עונשו המותנה של הנאשם, מתוך תקווה שיחזור לאחר ריצוי עונשו לחיקה של החברה תוך שהוא מצויד בכלים לניהול חיים נורמטיביים ויצרניים.

סוף דבר

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. 23 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם ירצה עונש זה בניכוי ימי מעצרו.**
- 2. מופעל בזאת מאסר על תנאי מת"פ 43776-01-18-5 חודשי מאסר אשר ירוצו במצטבר לעונש האמור לעיל.**

הנאשם יירצה, אם כן, 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

3. 5 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע.

4. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.1.22.

5. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בכתבי האישום בסך של 500 ₪.

6. התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי חוק שירותי תשלום או כל עבירת מרמה.

7. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו וזאת על שיקול דעתו של רשם המוצגים. ככל שנתפסו מכשירי טלפון נייד - הם יוחזרו לנאשם או מי מטעמו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.